

P V I S

1 6 0 3

Nuptiis secundis

REVERENDI,
DOCTRINA ET PIE-

TATE PRÆSTANTIS VIRI, Dn. STE-
PHANI HERVVIGII, Verbi Dei Præconis
in pagis Steutz & Rietzmick fidelissimi,

C V M

*Lectissima & honesta virgine, VRSVLA,
Reverendi & docti Senis, Dn. Nicolai
Hartzuvigii, Pastoris in Schora vigilan-
tissimi, &c Filia, Sponsa, Servestæ Calendis
April, matrimonium contrahentis*

Anno MDC

Carmina cum solenni votorum appreciatione
nuncupata.

AB AMICIS.

SERVESTÆ

Excudebat Iohannes Schleer.

dd.

EPITHALAMION,

Olluta intra alios Sathanas incesit ovile
 Christi doctrinâ : moribus illicitis
 Nos intra ast Verbi mandata coinquinat
 idem

Semina, dum spurco Vulgus amore furit.

Sancto nec gladio impura cervice resecta

Vulpinus cuculus decidium patitur

Multis corruis qui perfida nequiter ova

Supposuit, stridet dum rota scabra molæ.

O pie Christe tui solita bonitate miserans,

Hoc in ne plectas tanta piacla gregis.

Hæc sponse, igniculos castos meditaris ut orbis

Compare, dum lecto vota secunda facis,

Hæc Sponse ingemina votis : Christumq; rogemus

Verè ut sint thalami vota secunda tui.

M. Caspar Vtricus.

ALIVD.

Sponsa placet Sponso, lecti cui scedere juncta est

Fac nos Christe oculis posse placere tuis.

Nam tua Sponsa sumus, quam assumptæ scedere

Iunxisti aeterno, maxime Christe, tibi. (carnis

Sedibus à nostris Sathanæ depelle furores,

Nec finito sanctum polluat iste gregem.

Pectora bina, ignes, rege tu, meditantia honestos,

Vnum cor, mens sint una, sed una FIDE.

In nomen Sponsæ

Nomine quod signat vel magna minorue ferarum
Sidereo nomen nulla dat Vrlla tibi.
Sed vox hæc sancta est, fidei quæ lucis amicum
Te decorat; sanctus quam decor ille tuus?

M. Andreas Kennikius.

ALIVD.

Rruas nostris animis Apollo
Impetu magno, comitate Musis
Sæ vias, plectro grauiore carmen
Fundere Phoebe.

Namq; Tithoni thalamo resurgens
Vxor adduxit toscis labellis
Festa, quas sacras Stephanus jugales
Adstare aras;

Musa Parnassi riguis sub antris
Pieris quem pectora fonte sacro
Lavit & crines, docuitq; sacri Or
racula verbi;

Cui chori pridem Charitum decori
Inter & nymphas satyrosq; agrestes
Ingenii promunt deferuntq; divi
Præmia digna

Huic novem, Iò, Palladium sorores
Huic melos sacræ cytharæ, fluentis
Albis ad ripas grave personantes
Edite divæ!

Edite

Edite gratum superis, virisq;
Carmen, in silvis Helicon canoris
Quale vos audit gracili sonare

Voce, lyrâq;

Diva dum Peleus Thetidos marinæ
Ambiit connubia, cui pudore
Gratiâ, linguâ, & facie vel alma

Delia celsit;

Tale concentu fidium canoro,
Tale, dum sponder nova pacta nuptæ
Vester hic miles ligyis in armis,

Reddite carmen.

Huic DEVS, Iô, conjugii, maritum
Conjugator, flammea signa præfer
Dexter, & carmen cano nuptiale

O Hymenæ!

Aureas, Iô, cinge comas corollis
Myrti olentis! Nam vacat hæc tibi lux,
Quotquot & seris referent in annis

Altra quadrigis.

Huc ades Cypris genetrix virorum,
Siderum, terræq; potens, amoris
Vinculum commune laboriosis

Dulce levamen,

Sive te Gnydos tua sive Cyprus,
Sive te Mavors Thraciis in oris
Detinet, seu te superum beati

Atria coeli,

Huic ades, tædasq; tuæ puellæ
Prosperis nunc auspiciis jugales
Consecra, docti ut thalamo mariti

Suescere possint.

A 3.

Namq;

Namq; necquicquam DEVS ille amantium
Hymen adstringet duo corda, ni Tu
Annuas addasq; piis maritis

Pignus amoris.

Fallor: an votis precibusq; castis
Annuunt Divi? Dedit en secundum
Lucidis signum Cytherea flammis

Æthere aperto.

Quod cupis, jam sponse capis, petitos
En tuos mellita subit lacertos
Sponsa, thelauris Arabum, Indixq;

Dulcior ipsis.

Quod cupis, jam sponsa capis, petito
En tuo amplexu fruitur maritus,
Attici dulces redolente meri

Mellis acervos.

Quid times? curisq; animum fatigas
Sponse necquicquam? dies ista curis
Anxiis non danda, catenatoq;

Lata labori,

Sed sali, & divo Charitum lepori,
Sed sali, & divis Charitum choreis,
Ergo quin curis animum molestis

Exuis agrum.

Quid times? curisq; animum fatigas
Sponsa necquicquam? Deus ipse sponsum
Hunc tibi adducit; timidum se pone

Corde timorem:

Hoc viro latere, virum hunc amore
Mutuo observa, tenerosq; tandem
Iam puellarum sine firmiori

Pectore coetus.

Sic

Sic anus seros videas nepotes,
Sic anum feri videant nepotes,
Et tibi laudum, tibi gratiarum,
Munera solvant.

Sic mori claudant oculos volenti
Hi quidem ipsa Nestoriâ senectâ
Non minores, Te DEVS hinc beatis
Collocet astris.

Sic bees sponsum Aonio in roseto
Liberis, cui fila neant sorores
Ut satur vincat tria tandem avorum
Secla virorum.

Post sed è cunctis maneat supremum
Nomen, exaquet sua Sol diei
Donec, & donec sua Luna opacæ
Lumina nocti.

Johannes Ladislaus F. F.

ALIVD.

S*incera procerum sodalitatibus
Si fas, per lachrymabiles procellas,
Atq; inter feritatem atrocioris
Fortuna, in cruciatibus profundis,
Luctu, sollicitudine, & dolore,
Agnatos, socios, amiculosq;
Tristari penitissimis medullis?
Cur non latitias per has, & illas,*

Per

Per Fatibonitatem & hanc, & illam,
Per & gaudia multa mille fas sit
Agnatos, socios, amiculosq;
Latari penitissimis medullis?
Ergo si precibus locus relictus,
Adeste o tenera, venustulaq;
Puella Dryades, canora turba.
Huc huc dulciculi mei phaleuci,
Huc huc hendecasyllabi tenelli,
Vos inquam numeri Catulliani,
Nobis suggerite undiquaq; quantum
Latet letitia, atq; gaudii usquam:
Quantum molliculum facietiarum
Voces addite quaso mollicellas,
Cumq; illis simul Atticum leporem.
Sed quid vos socii? o mei sodales,
O vere unanimes mei sodales,
Mente gaudia, qua decet sodales
Vestra, concipite usitationa,
Nam noster Stephanus, DEO fauente,
Noster ille recens amicus ecce
Multas post lachrymas, & ejulatus,
Mulcis & precibus DEO peractis,

Capit

Capit lacteolam novam puellam,
Eductam bene, quae pudore plena,
Quae per noctulas, dieculasq;
Sit solatiolum sui mariti.
Nam sol nil propè decoloris Indi
Regna, nec Scythicas simul pruinas,
Pulchrius, melius vè cernit unquam.

Est mens candida, comitasq; rara,
Insignis pietas, modesta vita,
Continentia, veritasq; simplex,
Corda candida, candidiq; mores,
Et quacunq; animum puellularum
Ornant, hic videas adesse cuncta.

Formam candidula vides puella?
Qua vincit reliquas suas puellas:
Ita, ut per varios nitere flores
Solet flos hyacinthus, emicatq;
Ut gemmas reliquas Pyropus inter.
Collum perniueumq;, eburneumq;
Flantes aspice myrtheos capillos,
Et frontis nitidae nimis decorem.
Quondam talis erat Venus venusta;
Iudicem ut Phrygium moveret ipsum.

B

His

His vultum adjicias, ocellulosq;
Minutis faculis pares ocellos,
Qua caeli variè micant ab arce.
Genas blandidulas tacere nec fas,
Qua vincunt niveo suo decore,
Picta lilia per virentia arva,
Hinc os fulgidulum, atq; dulciora
Melle labra bono, quibus remotis
Dentes candidulos micare cernis,
Nec non humidulam per ora linguam.
Tandem brachia, & hinc manuscularum
Per longos digitos, & omne pulchrum,
Ut corpus modò qua puellularum
Ornant, hic videas adesse cuncta.
Verum pontificum cohors nefanda,
Omnem cuius ab ore veritatem
Iam dudum pavidam exulare constat,
Mitratiq; patres, polo soloq;
Gens inuisa nimis, tenebriones
Vosq; qui latebras per, & tenebras,
Et noctis tacitas boatis umbras.
Vos tandem miseri cuculliones,
Revera miseri, miserrimiq;

Indocti,

In docti, vetuliq, putidiq,
Garruli, laceri gravi flagello,
Inepti, insipidi, meriq, stulti,
Cessetis decet ore clamitose
Vestris conjugium vetare chartis.
Vobis sufficiat valere posse
Probos pelleret & huc, & huc, & illuc,
Illorumq, bonis frui licere,
Et magna imperium tenere terra.
Ab vos sufficiat, manere semper
Tantis pro meritis cavam gehennam,
Cessatote modo DEO imperare,
Dum qua jussa dedit Deus severus,
Irrita esse jubetis. O nefandi!
Nam quis conjugium DEO placere,
Mandatunq, sacris negabit unquam?
Ipse cum quoq, pulchra Canea ad ora
Pompae interfuerit DEVS jugali?
Nec interfuerit modo, sed illam
Insuper quoq, juverit falerno?
Cessatote igitur Deo imperare,
Dum qua jussa dedit Deus severus,
Irrita esse jubetis. O nefandi!

B 2

Vobis

Vobis sufficiat valere posse
Probos pellere & huc, & huc, & illuc,
Illorumq; bonis frui licere,
Et magna imperium tenere terra.
Ah vos sufficiat, manere semper
Tantis pro meritis cavam gehennam.

Georgius Salmuth Lipsicus.

ALIVD.

SI mihi Pierium præstaret Apollo favorem
Præberetq; suæ plectra Thalia lyræ,
Forfitan & doctas quæ possent ire per aures
Accinerem tædis, Frater amande, tuis,
Quas repetis, postquam prior est demortua Conjunx,
Ingrediturq; tuos Vrsula casta toros,
Vrsula virginei non ultima gloria coetus
Quæ pietate Deum Sacra suosq; colit,
Et reliquas superat (quæ lo concedite) nymphas,
Ore, pudore, manu, sedulitate, fide.
Nam prognata piis clarisq; Parentibus, illis
Ne forte indignam se gerat, ulq; studet.
Præcipue superum ferrem præconia Regi,
Qui primus socii sanxit amoris opus.
Nec genus humanum voluit sine Legè, ferarum
Ritu, se variis conmaculare stupris.
Sed Leges sanxit mirâ ratione jugales
Iuxta quas nostrum vivere quenq; decet.
Cum nemore in sacro tibi costam exemit Adame,
Ac Evam ex illa nobile fecit opus;

Addu.

Adducensq; tibi hanc: Multos, ait, exigat annos
Hæc tecum: & pulchra te quoq; prole beet
Hanc sociam reverenter habe: cui solus adhære,
Solutus habe solam pectore, solus ama,
Vna caro vobis, & sit mens una duobus:
Crescite fœcundo fœmina virq; toro.
Hinc est conjugio non ullus honestior ordo,
Nec tam dulce jugum, quam sociale jugum:
Namq; hominem spurcos ut vitet semper amores
Admonet, ac illum servat ab igne uago.
Atq; intra metas & sancti fœdera lecti
Motus uxoris continet atq; Maris,
Ne, quocunq; libet, procurrant more ferarum,
Et levibus pennis more volucris eant.
Quid? quod & à socio ducunt sua semina lecto
Non aliunde, arces, oppida, templa, lares,
Solem sustuleris, sacra si connubia tollas,
Tolle Torum, quid erant sacra forumq; Nihil
Hæc equidem longo vellem deducere verlu,
Si mihi se facilem Phœbus Apollo daret.
Fortunæq; vices varias, & deniq; summi
Addere conaret Fata stupenda DEI.
Qui præter solitum ducit sua membra tenorem,
Et, quâ non sperant, liberat inde via,
Tristia nam lætis & dulcia miscet amaris,
Nec stabili semper res finit ire modo,
Dum modo subducit quasi se, miserosq; periculis
Objicit, & laxat turgida fræna mali,
Nec prius apparet, quàm cum jam humana labascunt,
Consilia, & supero vindice nodus eget.
Ducit opem in longum, & votis contraria mittit
Fata, piam explorans sicut in igne Fidem.

B 3

Mox

*Almanach von 1770
ant. 1. Langens Weiden
Jahrbuch.*

Mox, veluti roseus post tristia nubila Phoebus
En! redit, & lachrymas tergit ab ore pio.
Sic is, cum spirabat adhuc dilecta Benigna,
Præbebatque tibi gaudia primus amor.
Efferres animum rebus ne forte secundis,
Immisit domui tristitia multa tuæ.
Natos namq; tibi binos, vnamq; puellam
Eripuit, rapidâ mors violenta manu.
Nec contenta fuit tribus his, sed sustulit ipsam
Confortem thalami Parca maligna tui.
Quantus tunc luctus fuerit tibi, quiq; dolores,
Non opus esse ullo submonitore puto.
Verum jam lachrymas in plurima gaudia vertit,
Omnipotens, cœli qui regit astra, Deus.
Atq; aliam thalami lociam tibi reddit, & illa
Ærumnis aderit grata medela tuis.
Hæc, si Castalis puerilia labra rigassem
Vndis, subjicerem, Sponse colende, tibi.
Vena sed exiguo quoniam mea flumine natat,
Et miser invitas osculor usq; Deas.
Vota feram, rubris quæ sunt potiora lapillis
Et superant quicquid voluit arena Tagi.
Vota movent superos: leni Deus aure rogantum
Verba capit: vanas nec finit esse preces.
Sit tibi, Sponse, precor, mens sana in corpore sano
Felicisque dies usque beatus agas.
Gramina quot campi: quod reddit messis arista,
Sidera quot lucent, nocte tacente, polo.
Gargara quot Messes: quod mittunt thura Sabri,
Poma quot Alcinoi nobilis hortus alit.
Quot pinis salsas piscis lecat æquoris undas
Quot tenerum pennis aëra pulsat av. s.

Tot

Tot fortunati sine morbo sint tibi menses,
 Et vivas faustos tot sine nūbe dies.
 Sit sine Lite torus: sit amor sine felle; coronet
 Pax mentem, & cūstos limina seruet Amor.
 Nec vos pestiferae lædant contagia noxæ:
 Sed fuget à vobis noxia quæque DEVS.
 Aspiret vobis vultu fortuna sereno,
 Et seruet stabili fida tenore fidem.
 Gramina non absint campis, & florida prata.
 Mille ovium pascant agmina, mille boum.
 Fœnore multiplici sibi credita semina spicis
 Turgidulis, messis tempore, reddat ager.
 Indultuque DEI, de vestro plurima lecto
 Progenies, oleæ more feracis, eat.
 Hæc inter vestram læti producite vitam,
 Servantes summi iussa tremenda Dei.
 Ac superes Pyliam vivendo, Sponse, senectam,
 Sona Sibylinæ secula vatis agat.
 Vivite concordēs, divino vivite tuti
 Numine, quod vobis, Anchora, turris erit.
 Quæ precor, eveniunt: Votis Deus annuit æquis,
 Et precibus iustis pondus inesse iubet.

Thobias Hervvigijs, Fratri suo F.

Psalmus CXXVIII.

Commendans omnibus hominibus & imprimis conju-
 gibus verum timorem DEI & manuum laborem,
 utrumq; ad vitæ beatitudinem sum-
 moperè necessariam.

Expositus ab eodem.

Oter beatum! pectore qui timet
 Toto verendam cœlicolum Patrem,
 Colitque eum, quo vult, honore,
 Pendula corda gerens ab illo,

Quem

Quem non malorum pessima voculis
Caterva falsis præcipitem, DEI
A semitâ sanctoq̄ue verbo
Traxit, & ad mala multa adegit.
O te beatum! Nam tibi dexteræ
Laborè victum, quisquis es, affatim,
Parabis, & partis labore
Ipse tuis opibus fruere.
Te vitis instar, palmitibus domum
Quæ cingit omni parte, tori pia
Consort beabit liberorum
Germine multiplici bonorum.
Examem horum, non secus ac sui
Mentem coloni nescia fallere,
Oliva se diffundit agris,
Luxuriatque solum per omne
Mensæ replebit cornua divitis,
Omni paratum tempore, sedulo
Labris tenellis prædicare
Summa Dei benefacta nostri.
Hi nempe fructus hæc tua munera,
Et summa vitæ commoda: quæ manent
Eventibus rerum secundis
Corde Deum ingenuo colentem.
Rector Sionis, coelicolum parens,
Largo benignus flumine, depluet,
Imbrem bonorum in te, tuosque
Collibus exteneris Sionis,
Ut pace lætam progeniem Isaci
Urbemque salvam perpetuam tuam,
Natosque natorumque cernas
Progeniem pariter beatam.

F I N I S.

Jf 4600

ULB Halle 3
003 299 04X

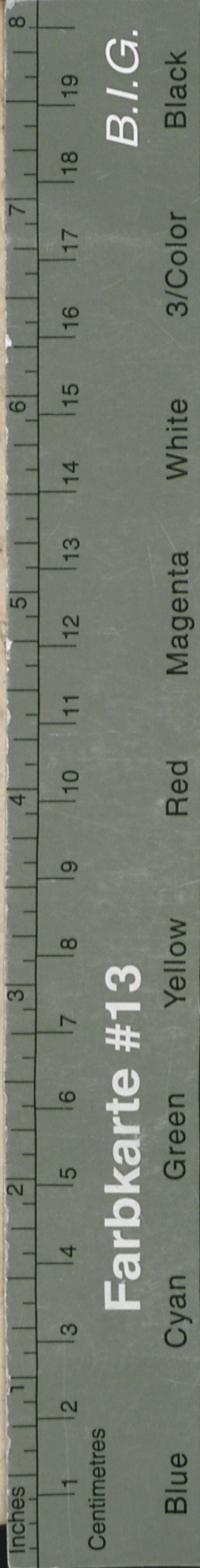

sb.

V077

B.I.G.

Farbkarte #13

LXXIX

78

Nuptiis secundis

VERENDI,
TRINA ET PIE-

RÆSTANTIS VIRI, Dn. STE-
HERVVIGII, Verbi Dei Præconis
gis Steutz & Rietzmick fidelissimi,
C V M

a & honesta virgine, VRSVLA,
li & docti Senis, Dn. Nicolai
vigii, Pastoris in Schora vigilan-
c Filia, Sponsa, Servestæ Calendis
l, matrimonium contrahentis

Anno *1600*

na cum solenni votorum appreciatione
nuncupata.

AB AMICIS.

SERVESTÆ

Excudebat Iohannes Schleer.

22.

